

Sygn. akt IV U 181/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2018r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2018r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z odwołania **K. K. (1)**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o odszkodowanie

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 24. (...). znak: (...) - DS.GO(...), GO- (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób że ustala, iż odwołujący się K. K. (1) w wyniku wypadku przy pracy rolniczej z dnia 13.04.2017r. doznał 16% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i w związku z tym zasądza na rzecz odwołującego się tytułem wyrównania odszkodowania kwotę 5600,-(pięć tysięcy sześćset) złotych.

Sygn. akt IV U 181/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 listopada 2017r. znak: (...) - DS-GO(...), GO- (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał K. K. (1) na podstawie art. 13 ust.1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników jednorazowe odszkodowanie w kwocie 5.600 zł za 8% (x 700 zł) trwałego uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 13.04.2017r.

K. K. (1) złożył odwołanie od tej decyzji, w którym wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie odszkodowania w wyższej wysokości, odpowiadającej rzeczywistemu uszczerbkowi na zdrowiu, którego doznał w wyniku tego wypadku. Stwierdził, że odszkodowanie zostało ewidentnie zaniżone. Wskazał, że uraz kręgosłupa spowodował ogromny ból, niedyspozycję i niemożność wykonywania wszystkich prac gospodarskich i domowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (k.3).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołujący się K. K. (1) jest rolnikiem i prowadzi gospodarstwo rolne w miejscowości W. specjalizujące się w produkcji roślinnej. W dniu 13 kwietnia 2017r. około godz. 18.00 odwołujący się mocował wierzaje stodoły na prowadnicach. Stojąc na drabinie wbijał młotkiem uchwyty mocujące. Wychylił się zbyt mocno, stracił równowagę i upadł na

betonowe klepisko. Doznał urazu kręgosłupa i ręki lewej. Karetką pogotowia został odwieziony do szpitala w W. M.(dowód: dokumentacja orzeczniczo – lekarska akta KRUS; dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy rolniczej akta KRUS). WZ dokumentacji medycznej wynika, że na skutek tego wypadku doszło do złamania 2 kręgu szyjnego, złamania zęba obrotnika, zwichnięcia PIP palca III lewej ręki, zwichnięcia PIP palca III lewej prawej, otarcia skóry głowy w ok. ciemieniowej dowód; (karta informacyjna, karta zlecenia wyjazdu zespołu ratownictwa medycznego- akta KRUS k.12,13; 15,16).

W protokole ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy rolniczej z dnia 05.05.2017r. organ rentowy stwierdził, że wypadek ten był wypadkiem przy pracy rolniczej, a jego przyczyną było wykonywanie pracy na wysokości bez odpowiednich rusztowań i niewłaściwe poruszanie się na drabinie (dowód: Protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy rolniczej z dnia 05.05.2017r., akta KRUS).

Odwołujący się podlegał w dniu wypadku ubezpieczeniu wypadkowemu, chorobowemu od dnia 01.01.1991r. Złożył wniosek o przyznanie jemu jednorazowego odszkodowania w związku z zaistniałym w dniu 13.04.2017r. wypadkiem. Pismem z dnia 24.05.2017r. KRUS P. Terenowa w Z. poinformowała odwołującego się, że powyższe zdarzenie zostało uznane za wypadek przy pracy rolniczej (akta KRUS).

Organ rentowy skierował odwołującego się na badania przez lekarza orzecznika KRUS celem ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu z związku z tym wypadkiem.

Lekarz orzecznik KRUS po badaniu odwołującego się w dniu 16.10.2017r. orzekł, iż w wyniku powyższego wypadku doznał on 16 % stałego uszczerbku na zdrowiu (dowód: orzeczenie Lekarza Rzecznawcy Kasy - k. 31 akta KRUS). Odwołujący się nie zgodził się z tym orzeczeniem i wniósł sprzeciw do Komisji Lekarskiej Kasy, która orzeczeniem z dnia 13 listopada 2017r. ustaliła, że odwołujący się w wyniku wypadku przy pracy rolniczej doznał 8 % stałego uszczerbku na zdrowiu (dowód: orzeczenie Komisji Lekarskiej Kasy- k.38 akta KRUS; dokumentacja orzeczniczo - lekarska).

Wobec powyższego decyzją z dnia 24 listopada 2017r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał K. K. (1) jednorazowe odszkodowanie w kwocie 5.600 zł za 8% (8 x 700 zł) trwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 13 kwietnia 2017r. ustalonego przez Komisję Lekarską Kasy z dnia 13.11.2017r. (dowód- decyzja z dnia 24.11.2017r. akta ZUS).

K. K. (1) nie zgadzając się z wysokością ustalonego uszczerbku na zdrowiu, wniósł przedmiotowe odwołanie.

Odwołanie okazało się zasadne.

Zgodnie z treścią przepisu art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.z 2016r. poz.277 z późn.zm.), jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej. Natomiast w myśl art. 11 ust. 1 pkt. 3 ww. ustawy, za wypadek przy pracy rolniczej uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło podczas wykonywania poza terenem gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt. 1, zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo w związku z wykonywaniem tych czynności.

W przedmiotowej sprawie bezsporne było, iż odwołujący się K. K. (1) w dniu 13 kwietnia 2017r. uległ wypadkowi przy pracy rolniczej. Okoliczność ta w przedmiotowej sprawie nie była kwestionowana przez organ rentowy. Okolicznością sporną natomiast w niniejszej sprawie była wysokość procentowo określonego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał odwołujący się w wyniku tego wypadku przy pracy rolniczej.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy w zakresie ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w związku z wypadkiem wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego. Na okoliczność ustalenia wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu,

jakiego doznał odwołujący się w wyniku tego wypadku przy pracy rolniczej, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych – lekarzy specjalistów z zakresu ortopedii i neurologii.

Biegli sądowi rozpoznali u odwołującego się: stan po złamaniu zęba obrotnika i stan po zwichnięciu PIP palca III dłoni lewej. Orzekli, że badany doznał uszczerbku na zdrowiu ocenionego zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. według punktu 89a w wysokości - 15 % oraz z pkt. 141a lewy – 1 %. Biegli po analizie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz po przeprowadzeniu badania podmiotowego oraz przedmiotowego stwierdzili, że opiniowany w wyniku wypadku przy pracy rolniczej doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 16 %. Wskazali, że przebyty uraz kręgosłupa szyjnego w postaci złamania zęba obrotnika skutkuje u opiniowanego ograniczeniem zgięcia do przodu o 20 stopni. Podnieśli, że w badaniu przedmiotowym nie stwierdzono objawów korzeniowych, ubytkowych, dlatego nie ma podstaw do oceny uszczerbku na zdrowiu na podstawie pkt. 94a (dowód: opinia k.9-11).

Sąd stwierdził, że opinia została wydana przez lekarzy specjalistów z zakresu ortopedii i neurologii, mających szeroką wiedzę i doświadczenie zawodowe i orzecznicze. Zawiera rzeczową, logiczną i spójną argumentację. Zawarte w niej ostateczne wnioski sformułowane są w przystępny i zrozumiały sposób, poprzedzone zostały wnikliwą i logiczną analizą tematu. Nadto opinia koresponduje z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z orzeczeniem lekarza rzeczoznawcy Kasy z dnia 6 października 2017r. Biegli, zdaniem tut. Sądu prawidłowo ocenili stan zdrowia odwołującego, podając argumentację swojego stanowiska. Biegli są osobami posiadającymi specjalistyczne obeznanie i kwalifikacje, a przy tym całkowicie bezstronnymi, nie można zatem ich ustaleniom odmówić waloru zasadności, logiczności i profesjonalizmu. W ocenie tut. Sądu przedmiotowa opinia stanowi wiarygodny dowód w sprawie i daje podstawę do ustalenia, że K. K. w wyniku wypadku przy pracy rolniczej z 13 kwietnia 2017r. doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 16%.

Organ rentowy zgłosił uwagi do wydanej opinii kwestionując kwalifikację urazu kręgosłupa szyjnego. Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego z uwagi, że zastrzeżenia te stanowiły w istocie niczym nie uzasadnioną polemikę z rzeczowo i merytorycznie uzasadnioną opinią biegłych. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentacji leczniczej, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności. Ponadto, Sąd uznał za wiarygodną, opinię sporządzoną w toku niniejszego postępowania przez biegłych sądowych i w pełni podzielił dokonane w niej ustalenia. Uznał, że brak było podstaw do zanegowania stanowiska biegłych. Dlatego też Sąd orzekając o uszczerbku na zdrowiu K. K. (1) oparł się na ustaleniach zawartych w opinii sądowej.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności tut. Sąd na podstawie art. 11 ust 1 pkt. 1 i 13 ust.1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, podzielać ustalania biegłych sądowych, uznał, iż odwołujący się K. K. (1) w wyniku wypadku przy pracy rolniczej z dnia 13.04.2017r. doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wynoszącego 16 %. Wysokość przysługującego odwołującemu się jednorazowego odszkodowania Sąd ustalił w oparciu o stawki obowiązujące w dniu wydania zaskarżonej decyzji (vide- uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2009r, I UZP 2/09). Na dzień wydania zaskarżonej decyzji wysokość jednorazowego odszkodowania wynosiła po 700 zł za każdy procent uszczerbku na zdrowiu. Dlatego też zasądził na rzecz odwołującego się kwotę 5.600 zł tytułem wyrównania odszkodowania, uwzględniając fakt wypłacenia na jego rzecz na podstawie decyzji z dnia 24.11.2017r. kwoty 5.600 zł.

Mając na uwadze powyższe tut. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i w związku z wyżej wskazanymi przepisami orzekł jak w sentencji.